

8 preguntes sobre la Leishmaniosi

1) Que és la Leishmaniosis canina?

Es tracta d'una malaltia parasitària greu que afecta als gossos. Està causada per un paràsit anomenat *Leishmania Infantum* (protozoo microscòpic) que viu a les cèl·lules sanguínies.

2) A quines zones de la península es localitza la Leishmaniosi?

A la península les regions més afectades són les de l'Aragó, Catalunya, Madrid, Balears, Llevant, Murcia, Andalucía, Extremadura i les dos Castelles. Podem trobar-la també en altres regions però amb menys intensitat.

3) Quina és l'època de major risc?

La temporada de mosquits s'inicia amb la calor, normalment cap al mes de maig, i acaba al setembre o octubre. Durant l'hivern els mosquits romanen en estat de larves cuaternaries. En les zones més càlides trobem mosquits gairebé tot l'any.

4) Quins són els símptomes clínics més comuns?

El paràsit pot afectar diferents òrgans i amb gravetat variable. És per això que la sintomatologia és també molt variable podent presentar-se:

- Pèrdua de pel, sobretot al voltant dels ulls, orelles i nas
- Pèrdua de pes, tot i que l'animal no perd la gana
- Febre que no respon als tractaments habituals
- Coixeres intermitents
- Augment dels nòduls linfàtics
- Llessions oculars
- Anèmia

°Quan el quadre es cronifica s'observen símptomes relacionats amb la insuficiència renal crònica

5) Com es transmet la leishmaniosis?

La malaltia es transmet únicament a través de la picadura d'un mosquit anomenat flebotom. Només les femelles la transmeten, ja que només elles s'alimenten de sang.

Per poder transmetre la leishmaniosi la femella de flebotom ha de picar abans a un animal infectat, així s'infecta ella, i després a un gos sa. Al picar per segona vegada els paràsits infecten al gos.

6) Quins mètodes de diagnòstic existeixen?

Bàsicament s'utilitzen tècniques que ens permetin detectar el paràsit (parasitològiques) o bé la resposta defensiva del malalt. Quan es tenen sospites de que un animal pateix leishmaniosi es poden utilitzar diverses probes al mateix temps per tal d'assegurar el diagnòstic. Entre elles podem citar la presa de mostres de la medula òsea o gangli limfàtic per visualitzar el paràsit, probes serològiques (IFI o ELISA) per controlar el grau de resposta immunitària que l'animal presenta i proteinograma.

Una altre mètode, utilitzat per a la detecció ràpida de casos sospitosos, són els kits ràpids. Aquests utilitzen sang per detectar possibles contagis.

7) Existeix Tractament?

Sí. Si observem els símptomes clínics, cal portar el gos al seu veterinari habitual per que realitzi les probes necessàries per a confirmar o refutar el diagnòstic. El tractament tindrà més èxit si s'inicia en les primeres fases de la malaltia.

El tractament únicament suprimeix els símptomes però no impedirà que el gos tingui una recaiguda posterior, ja que el paràsit no s'elimina del tot del cos de l'animal.

El tractament acostuma a ser llarg. Sol durar mesos i es freqüent que cada cert període de temps el tractament s'hagi de repetir perquè l'animal torna a mostrar símptomes. Això es degut a que, com s'ha indicat abans, el paràsit no s'elimina del tot del cos de l'animal.

Com abans es diagnostiqui la malaltia millor es podrà controlar.

Es molt important fer analítiques regularment als gossos que han patit la malaltia per detectar les recaigudes.

8) Hi han productes que protegeixin al meu gos?

Fins que no es desenvolupi una vacuna amb un alt percentatge d'efectivitat, només la prevenció pot evitar aquesta greu malaltia. Existeixen diversos tipus de productes com pipetes o el collar conegut amb el nom d' Scalibor que ofereixen un percentatge de protecció bastant elevat.

El mecanisme d'acció d'aquests productes es principalment un efecte repelent contra la picadura del transmissor del paràsit. Un mosquit que no pica no transmet la malaltia